

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Fiskeriutskottet

2012/0143(COD)

16.7.2012

***I

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (COM(2012)0277 – C7-0137/2012 – 2012/0143(COD))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Ian Hudghton

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Ändringsförslag till ett förslag till akt

Parlamentets ändringsförslag till ett förslag till akt ska markeras med **fetkursiv stil**. *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i förslaget till akt. Med kursiv stil markeras ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan texten färdigställs (exempelvis om det i en språkversion förekommer uppenbara fel eller saknas ord eller textavsnitt). De berörda avdelningarna tar sedan ställning till dessa korrigeringsförslag.

Texten i hänvisningen ovanför ett ändringsförslag till en befintlig akt, som förslaget till akt är avsett att ändra, innehåller en tredje och en fjärde rad. Den tredje raden anger den befintliga akten och den fjärde vilken bestämmelse i denna som ändringsförslaget avser. Om parlamentet önskar ändra delar av en bestämmelse i en befintlig akt som inte ändrats i förslaget till akt, ska dessa markeras med **fet stil**. Eventuella strykningar ska i sådana fall markeras enligt följande: [...].

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION	5
MOTIVERING	6

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (COM(2012)0277 – C7-0137/2012 – 2012/0143(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0277),
  - med beaktande av artiklarna 294.2 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0137/2012),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den ...¹,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen.
1. Europaparlamentet antar sin ståndpunkt vid första behandlingen genom att godta kommissionens förslag.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta förslag för att förlänga undantaget i kustområdena utöver de nuvarande tolv sjömilerna.
  3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta förslag för att förlänga tidsfristen för vilken undantaget tillämpas utöver de ursprungliga 10 åren.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

---

¹ EUT C 0, 0.0.0000, s. 0.

MOTIVERING

Kommissionen syftar i sitt förslag till att förlänga tidsfristen för det nuvarande systemet med tolv sjömilgränsen. I artikel 17.2 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002, den gällande lagstiftningen om den gemensamma fiskeripolitiken, fastställs ett undantag från bestämmelserna om lika tillträde inom tolv sjömil från en medlemsstat. Undantaget gäller mellan den 1 januari 2003 och den 31 december 2012. I det nuvarande förslaget föreslås att denna period ska förlängas till den 31 december 2014.

Bakgrund

Undantagen från bestämmelserna om lika tillträde i kustvatten har varit i kraft i över 40 år. Det första undantaget infördes genom förordning (EEG) nr 2141/70 om en gemensam strukturpolitik för fiskerisektorn. Bestämmelser infördes också i anslutningsakten för Danmark, Irland och Förenade kungariket.

Den nuvarande tolv milsgränsen infördes i den första förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken 1983. I artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 170/83 fastställdes att zonen skulle gälla från och med den 1 januari 1983 till den 31 december 1992. Liknande bestämmelser infördes i de följande reformerna av den gemensamma fiskeripolitiken (rådets förordning (EEG) nr 3760/92 och rådets förordning (EG) nr 2371/2002).

Bestämmelserna i artikel 17.2 i den nuvarande förordningen är endast en del av den lagstiftning som styrs av en tidsfrist. Kommissionen har föreslagit att bestämmelserna ska förnyas i artikel 6 i den föreslagna grundförordningen. Eftersom det är mycket sannolikt att den reformerade gemensamma fiskeripolitiken inte kommer att ha trätt i kraft före slutet av året måste kommissionen lägga fram detta förslag så att det nuvarande systemet inte upphör att gälla.

Tolv milsgränserna – en sällsynt framgång inom den gemensamma fiskeripolitiken

Det är ett allmänt känt faktum att den gemensamma fiskeripolitiken har misslyckats under de senaste 30 åren. Kommissionens kommentar i sin grönbok om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken (COM(2009)0163) om att den nuvarande gemensamma fiskeripolitiken inte har fungerat bra är kanske något av en underdrift, och reformprocessen har satts i gång av tvingande skäl.

I motsats till detta anses det allmänt att fiskeförvaltningen inom tolv sjömilgränsen har varit en framgång. I grönboken konstateras det exempelvis att kustsystemet i allmänhet har fungerat väl, och också skulle kunna skärpas, medan det i rapporten om rapporteringskrav enligt rådets förordning (EG) nr 2371/2002 (COM(2011)0418) sägs att systemet är mycket stabilt och att reglerna har fortsatt att fungera tillfredsställande.

Denna framgång visar kanske att medlemsstaterna kan förvalta fisket, och gör det också, med en viss framgång. Medan förvaltningen av fiskeresurserna utanför de tolv sjömilerna har betraktats som en mycket centraliserad och ineffektiv kontroll från Bryssels sida har medlemsstaternas förvaltning i kustzonerna varit stabil och framgångsrik.

Medan debatten kring den bredare reformen av den gemensamma fiskeripolitiken pågår är en

av de huvudfrågor som man måste fatta beslut om hur omfattande den planerade decentraliseringen och regionaliseringen ska bli och hur den ska se ut. Att medlemsstaternas kontroll inom de 12 sjömilerna i allmänhet är effektiv visar klart att förvaltning som anpassats till de lokala förhållandena är mest effektiv. Den framgång som medlemsstaternas kontroll har haft står i skarp kontrast till den misslyckade EU-centrerade kontrollen, och ger oss en viktig fingervisning om i vilken riktning reformen av den gemensamma fiskeripolitiken bör utvecklas.

En utvidgad zon – i tid och rum

Så som vi återgav ovan konstateras det i grönboken att kustsystemet också skulle kunna skärpas. Dessutom noteras det i rapporten om rapporteringskrav att en medlemsstat har föreslagit att zonen ska utvidgas till tjugo sjömil.

Föredraganden stöder med kraft förslagen om att kustzonen ska utvidgas och har tidigare stött ändringsförslag om detta. Det är att hoppas på att den reformerade gemensamma fiskeripolitiken i allmänhet kommer att ge upphov till ett mycket decentraliserat system och tillåta medlemsstaterna att ta verkliga förvaltningsbeslut samtidigt som de samarbetar på regional nivå. Oaktat den slutliga utformningen av den reformerade gemensamma fiskeripolitiken har tolvsmilsgränsen dock klart varit effektiv, och det finns starka argument för att ändra avståndet.

Föredraganden ifrågasätter också ändamålsenligheten i kommissionens förslag till artikel 6 i den föreslagna nya förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken om att förlänga det nuvarande systemet med bara tio år. Även om den gemensamma fiskeripolitiken inte behöver ses över helt och hållet vart tionde år finns det dock en mycket klar indikation om att så bör ske. Vi får hoppas att den pågående reformprocessen kommer att leda till en gemensam fiskeripolitik som kommer att fungera effektivt och som inte behöver ses över ordentligt om tio år. Även om den pågående reformen inte har någon framgång är det inte orimligt att föreslå att en större översyn ska ske och ändringar göras om tio år.

Med tanke på att detta är ett mycket tänkbart scenario och att diskussionen om den pågående reformen visar att lagstiftningsförfarandet inte alltid avslutas inom de fastställda tidsfristerna verkar det onödigt riskfyllt att fastställa en tidsfrist på tio år för tolvsmilsgränsen. Den enda orsaken till att detta betänkande måste utarbetas är att artikel 17.2 är den enda delen av den gemensamma fiskeripolitiken som är tidsbegränsad. Det vore ändamålsenligt att anta en ny bestämmelse om kustzonerna med en livslängd som går ut över den normala reformperioden på tio år, och föredraganden stöder en förlängning av systemet på obestämd tid.

Angelägenhetsgrad

Oaktat föredragandens stöd för en förlängning av tolvsmilsgränsen både i tid och rum accepterar han att denna diskussion ska äga rum inom ramen för den mer omfattande diskussionen om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken. Den nuvarande tolvsmilsgränsen fungerar väl, men kommer att gå ut den 31 december i år om det nuvarande förslaget inte träder i kraft. Zonerna erbjuder de sårbara kustsamhällena ett visst skydd, och dessa fiskesamhällen kommer inte att vara förståelsefulla om skyddet försvinner till följd av ett interinstitutionellt dödläge.

Föredraganden föreslår därför att det nuvarande förslaget om en förlängning med två år av systemet ska godtas, men kommer att fortsätta att kraftfullt argumentera för en större nationell kontroll av kustfisket inom ramen för paketet för en mer omfattande reform av den gemensamma fiskeripolitiken.